բութիւնն եղերծ ի ձեռաց այլազգեացն ընդ նոսին և ի թվոյս ՌՃՀԵ (=1726) ազատեաց զսուրբ աւետարանս զայս օգնութեամբ ստամպօլու Պոլաթեցի մհի. Գրապարին իբրու յիշատակ իւրն և կենակցոյն իւրում մհի. Նուրիին և աստուածապահ զաւակացն մահտեսի Մարիամին Հալիփսիմէին և նախնեացն իւրեանց և ետ զսա ի Տաճար Սրբոյ Յարութեանն Քրիստոսի.» (Մայր. Ցուց. տետր. Ե. էջ 315—16)։

ԳԱՍՊԱՐ ՎՐԴ. ՄԵՐՏԻՆՑԻ.—Մբ. ՏԲ. 1655ին ՏՅ. 1660ին։

ԳԱՍՊԱՐ ՎՐԴ. ՉՆՔՈՒՇԵՑԻ. – Մբ. Ս. Աստուածածնի վանքին Չնքուշ Զա. Չնքուշի մէջ 1737ին. ուխտաւորութեամբ կ'այցելէ Ս. Յակոբի վանքը, 1749ին, առ. Չնքուշի 1756ին; կը ձեռնադրուի եպս. 1764ին, կը վախճանի 1788ին, (Թորոս Աղբար Բ. էջ 400 և 466)։

ԳԱՐԵԳԻՆ ԵՊՍ. ԽԱՉԱՏՈՒՐԵԱՆ, ՊՈԼՍԵՑԻ. — Մբ. Արմաշի Դպրեվանքին, Ծ. Տրապիզոն 1880ին նախ աշակերտած է 1896ին Վենետիկ Մուրատ Ռափայէլեան վարժարանին, յետոյ շրջանաւարտ Դպրեվանքին. Զա. 1901ին. կրթական, քարոզչական և առաջնորդական պաշտօններ վարած է Արմաշ (1901-2), Սիս (1906), Մարաշ (1907), Արաբկիր, Գոնիա, Տրապիզոն, Պաղտատ և Պոլիս. ուխտաւորութեամբ այցելած է Մուշ (1911)։ 1915ին ընդհանուր պատերազմին, կը տարագրուի Ս. Յակոբի վանքը, ուր կ'առանձնէ Ժառ. Վարժ.ի մէջ ուսուցչական պաշտօն մը (1916-17). կ'ընտրուի սինոդական. 1918ին, Սահակ կթղի. և ուրիշներու հետ Երուսաղէմէն կը տարուի Դամասկոս. զինադադարին Ս. Յակոբ կ'այցելէ և կը մեկնի Կ. Պոլիս. ժամանակ մը կը վարէ Տրապիզոնի առաջնորդութիւնը. կը ձեռնադրուի եպս. 1922ին Էջմիածին. դարձեալ Կ. Պոլիս, 1924ին կրկին կ'այցելէ Ս. Յակոբի վանքը և կը մեկնի իբր առ. տեղապահ Պաղտատի 1925ին։ Ատենապետ Կեդր. Վարչութեան Կրօն. Ժողովոյ 1927ին. առ. Գալիֆորնիոյ 1928ին։ Հրատարակած է Շողակարումներ (տպ. Պոլիս 1925) և Նարեկ աղօթագրքին աշխարհաբար թարգմանութիւնը (տպ. Պոլիս 1926)։ Ունի նաև զանազան անտիպ երկասիրութիւններ։

ԳԱՐԵԳԻՆ ՎՐԴ. ՄԱՆՍՈՒՐԵԱՆ ԴԱՄԱՍԿԱՑԻ, Մբ.—Զա. 1913ին, բարգման 1915ին, կը վախճանի 1918 յուլիս 12։